

Viši sud u Beogradu
Vojno Odeljenje
Dana 13.01.2012.godine



K.br. 3984/10
spojen sa
K.br. 15663/10

Višem Sudu u Beograd

Sudiji Milanu Londroviću

PODNEŠAK okr.PETRUŠIĆ JUGOSLAVA

Predlažem da se u nastavku sudskog postupka združe spisi vojnog tužilaštva K-70/99 koji su neophodni radi razjašnjenja ovog krivičnog procesa.

VSS Srbije je naložilo da se posebno povede računa o krivičnom postupku koji je vođen ispred Vojnog suda K-70/99 u period 17.05.99 do 16.06.99 godine I da od tog postupka zavisi postupanje u ovom postupku.

Spisi vojnog tužilaštva će veoma lako dokazati da Vojska prikriva dokumenta vezano za Jugoslava Petrušića.

Jas se nadam da će sud zahtevati po hitnom postupku pribaljanje ovih dokumenata.

Molim sud da u nastavku dokaznog postupka pozove za svedoka Oficira, Gezu Farkaša Bivšeg Načelnika KOS-a VJ koji je naredio moje hapšenje (Jugoslav Petrušića) čak je evocirao to u hagu 2005 god na suđenju Slobodanu Miloševiću.

Isto tako da se pozove Oficir Bezbednosti u to vreme Dragan Munčan i Dragan Telesković koji su me je isledivali 30 dana vezano za moje aktivnosti na Kosovu I Metohiji.

Od 17. maja kada sam po nalogu Geze Farkaša uhapšen, ja Jugoslav Petrušić i Slobodan Orašanin proveli smo po 30 dana u pritvoru, ali je vojni tužilac pri komandi Prve armije jasno zaključio:

„...Osnov člana 6. Uredbe o primenjivanju Zakona o krivičnom postupku za vreme ratnog stanja Vojni tužilac pri komandi Prve

Armije ispitao je privedenog Petrušića. Obzirom da iz iskaza Petrušića, drugih dokaza nema, ne stoji osnovana sumnja da je počinio navedeno ili neko drugo krivično delo za koje se goni po službenoj dužnosti i to je doneo rešenje o odbačaju krivične prijave. Kako nema osnovane sumnje da je Petrušić počinio navedeno krivično delo, to je postupajući prema odredbi člana 198. ZKP doneto rešenje kojim se ukida pritvor i Petrušić ima odmah pustiti na slobodu.“

U potpisu ovog rešenja zamenik Vojnog tužioca potporučnik Nebojša Maraš, a da je postavljen i njegov pečat.

Dragan Talesković, prvi Farkašov „bezbednjak“, koji me je ispitivao tokom prvog hapšenja

„...Tokom našeg rada nije ustanovljeno da su njih dvojica Jugoslav Petrušić i Slobodan Orašanin bilo koji podatak pružili, odnosno učinili dospunim stranim obaveštajnim službama a na štetu SRJ...Po ZKP ukoliko lice u radnim uslovima provede tri dana, odnosno 30 dana moja služba je bila obavezana da u tom slučaju podnese kriv prijavu tužilaštvu bez obzira da li je postojala osnovana sumnja ili ne... Moj predpostavljeni starešina je načelnik uprave Geza Farkaš koji je naredio da podnesem takvu krivičnu prijavu ne samo u ovom slučaju... Definitivnu odluku da li će se podneti krivična prijava ili ne načelnik uprave bezbednosti u ovom slučaju Geza Frakaš. Podnošenjem ove krivčne prijave pokriven je pritvor prema optuženima Orašaninu i Petrušiću...“

I zamislite čuda uhapšen sam ponovo 08.11.1999.god i ponovo mi je u predmetu Javni Tužilac Andrija Milutinović i njegov zamenik Nebojša Maraš,koji ne žele da traže od vojnih vlasti dokumenta o mom ispitivanju,iako su me oni tada oslobodili.Ja se nadam sudija da ćete vi zatražiti ova dokumenta od VS i pridružiti ih spisima.

110

УПРАВА БЕЗБЕДНОСТИ
 У. Б. 8930-1
 17.05.1999

Начелник Управе безбедности Штаба врховне команде Војске Југославије, у поступку продузимања појединих истражних радњи против ПЕТРУШИЋ Божидара ЈУГОСЛАВА, рођеног 25.11.1962. године у с.Гардаве, СО Медвеђа, Србина, држављанина СРЈ и Француске, са станом у улици Милентија Половића 16/2, стан 7, Нови Београд, због кривичног дела шпијунаже из члана 128. став 1. КЗ СРЈ, у вези члана 139. став 3. истог закона, на основу члана 8. став 1. и 2. Уредбе о примењивању Закона о кривичном поступку за време ратног стања и члана 191. став 2. тачка 1. Закона о кривичном поступку, доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ ПРИТВОР против ЈУГОСЛАВА ПЕТРУШИЋА, по основу члана 191. став 2. тачка 1. Закона о кривичном поступку који се рачуна од 17.05.1999. године у 17.00 часова, а исти може трајати до 30 дана.

Образложење

Осумњичени је, по налогу француске обавештајне службе, добио задатак да ступи у редове Војске Југославије као добровољац и да учествује у организовању групе добровољаца са којима би извршавао борбене задатке, те на тај начин прикрио свој обавештајни рад, а за то време је прикупљао тајне војне податке, које је преко сателитског телефона предавао лицима из француске обавештајне службе.

Овакво поступање осумњиченог указује на постојање основане сумње да је извршио кривично дело шпијунаже из члана 128. став 1. КЗ СРЈ, у вези члана 139. став 3. истог закона.

Како се у конкретном случају ради о лицу са двојним држављанством и које је склоно промени места пребивалишта, то су управо околности које указују на опасност од бекства, па је у смислу члана 191. став 2. тачка 1. ЗКП, одлучено као у изреци решења.



ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења може се изјавити жалба Већу Војног суда при Команди 1. армије у року од 24.00 часа од часа пријема истог. Жалба се предаје преко Управе ВЗИП-а, а иста не задржава изврше решења.

111.

РЕПУБЛИКА ВООЈСКА ЈУГОСЛАВИЈЕ
УПРАВА ЗА БЕЗБЕДНОСТИ
17-07-1939

На основу члана 52. став 2. тачка 3. Закона о војним судовима и члана 196. Закона о кривичном поступку, доносим

РЕШЕЊЕ

Одређује се притвор у трајању од 3 (три) дана.

против: ПЕТРУШИЋ Војидара ЈУГОСЛАВА, рођеног 25.11.1962. године, у с.Гардаве, СО Медвеђа, Србин, са станом у ул. Милентија Поповића 16/2, стан 7, Нови Београд.

због: основане сумње да је извршио кривично дело шпијунаже из члана 128. став 1. у вези члана 139. став 3. КЗ СРЈ.

За одређивање притвора постоје разлози из члана 191. став 2. тачка 1. и 2. Закона о кривичном поступку.

Образложење

Осумњичени је, по налогу француске обавештајне службе, добио задатак да ступи у редове Војске Југославије као добровољац и да учествује у организовању групе добровољаца са којима би извршавао борбене задатке, те на тај начин прикрио свој обавештајни рад, а за то време прикупљао тајне војне податке, које је преко сателитског телефона предавао лицима из француске обавештајне службе.

Притвор се одређује због постојања околности које указују на опасност од бекства и основане бојазни да ће уништити трагове кривичног дела.

Поука о правном леку: Против овог решења може се изјавити жалба већу Војног суда при Команди 1. армије у року од 24.00 часа од часа пријема истог. Жалба се предаје преко Управе ВЗБП-а, а иста не задржава извршење решења.

Генерал-потпуковник
Геза Флорјаш


70/99

109

Војни тужилац при Команди 1. армије, у кривичном предмету против ЈУГОСЛАВА ПЕТРУШИЋА, цивила из Медвеђе, и СЛОБОДАНА ОРАШАНИНА, цивила из Београда, због кривичног дела шпијунаже из чл. 128. ст. 1. у вези чл. 139. ст. 3. КЗ СРЈ, основм чл. 6. Уредбе о примењивању ЗКП за време ратног стања, након испитивања привредних, основом чл. 198. Закона о кривичном поступку, д о н о с и

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ притвор против ЈУГОСЛАВА ПЕТРУШИЋА, одређен решењем Начелника Управе безбедности Штаба врховне команде Војске Југославије бр. 8930-1 од 20.05.1999. године, па се исти има одмах пустити на слободу.

Образложење

Војном тужиоцу при Команди 1. армије достављена је кривична пријава против ЈУГОСЛАВА ПЕТРУШИЋА, цивила из Медвеђе, и СЛОБОДАНА ОРАШАНИНА, цивила из Београда, због кривичног дела шпијунаже из чл. 128. ст. 1. у вези чл. 139. ст. 3. КЗ СРЈ.

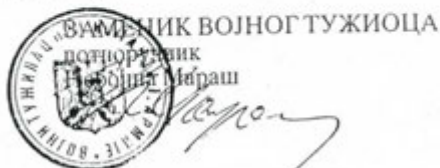
Начелник Управе безбедности Штаба врховне команде Војске Југославије својим решењем број 8930-1 од 20. маја 1999. године одредио је притвор Југославу Петрушићу на основу чл. 191. ст. 2. тач. 1. Закона о кривичном поступку, који се рачуна од 17.05.1999. године у 17,00 часова, и који може трајати до 30 дана.

Основом чл. 6. Уредбе о примењивању Закона о кривичном поступку за време ратног стања, Војни тужилац при Команди 1. армије испитао је приведеног Петрушића.

Обзиром да из исказа Петрушића, а других доказа нема, не стоји основана сумња да је починио наведено или неко друго кривично дело за које се гони по службеној дужности то је донео решење о одбачају кривичне пријаве.

Како нема основа сумње да је Петрушић починио наведено кривично дело то је, поступајући према одредбама чл. 198. ЗКП, донето решење којим се укида притвор и Петрушић има одмах пустити на слободу.

Против овог решења дозвољена је жалба већу Војног суда при Команди 1. Армије у року од три дана, од дана пријема решења. Жалба се доставља суду непосредно или путем препоручене поштом.



Iz ove izjave, pukovnika Dragana Teleskovića koju je kasnije ponovio i na glavnom pretresu 25. januara 2000. godine, nedvosmisleno se vidi da je Geza Farkaš naredio da se podigne krivična prijava protiv mene za vreme ratnog stanja. I pored tog zaključka i puštanja iz pritvora ponovo su me uhapsili šest meseca kasnije, prema navodima iste krivične prijave, jer je šaci domaćih izdajnika koji rade u korist stranih službi upravo to potrebno da Miloševića svrgnu sa vlasti. Bilo im je neophodno, takođe, da vojsku bace na kolena, a to će najlakše učiniti ako je inkriminišu.

Pažljivo sastavljenom krivičnom prijavom, dakle, nameće se da od 1997. godine radim protiv SRJ, čime odgovorno tvrdim, počinje pripemanje terena i izmišljanje **kvazi grupe „Pauk“** čiji će im navodni članovi kasnije poslužiti kao žrtveni jaganjci preko kojih će pokušati da „pokriju“ sva svoja zverstva i lažno povežu izvesne strukture ljudi iz Republike Srpske sa zločinima u Bosni, na Kosovu i pojedinačnim ubistvima širom teritorije ex SFRJ.

Ova navodna grupa poslužiće u narednim godinama, od 1999. godine na ovamo, da bi se preko nje lažno povezali i ukopčali međusobno ne spojivi stvarni događaji i osobe, a sve kako bi se napravila opšta zabuna, iz koje ne može jasno da se utvrdi ko su organizatori i počiniozi zločina. Stvaranjem **imaginarne grupe Pauk**, sem pranja nedela preko nje, stvaraju se i budući procesi u Haškom tribunalu i Posebnom odeljenju **Okružnog suda u Beogradu, posebno pred Ratnim većem, pred kojima su stvarni krivci uglavnom sedeli na stolici za svedoke.**

S obzirom da su ljudi, događaji i vremenske distance isprepletane i izvučene iz kontesta i činjeničnog stanja, slučaj je veoma zamršen i teško se povezuje, što je i bio cilj pojedinaca i organizacija koji su združile svoje snage i interese da naprave kaos na ovim prostorima. Stoga ću pokušati da što prostije prikažem dokumentaciju i svedočanstva kroz ovaj proces, hronološki analizirajući krivičnu prijavu i istragu, preko suđenja do današnjeg dana, ilustrujući ih segmentima haških i domaćih procesa, ličnom dokumentacijom i saznanjima, fabrikovanom dokumentacijom, novinskim natpisima... Njihovu ciljnu „papazjaniju“ koja je stvorena da bi se sakrili iza potpunog onesposobljavanja čitaoca da razdvoji i raščlani činjenice radi njihove provere, pokušaću što sažetije i konciznije da postavim u situacije, vreme i ljude koji odgovoraju stvarnom, činjeničnom položaju. Naravno, koliko je god to moguće.

Vrhovni sud Srbije Kž.broj I 531/01 od 09.05.2002g.Rešenje- Ukida se povodom žalbi Okružnog javnog tužioca,branilaca optuženih,presuda Okružnog suda u Beogradu K.broj 192/00 od 13.11.2000g.u osuđujućem i oslobađajućem delu i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje-Predsednik veća sudija-Vladimir Danilović –NEMA POTPISA SUDIJE ni zapisničara

Iz rešenja Vrhovnog suda Srbije Kž.1531/01 od 09.05.2002. godine

Prema rešenju Vrhovnog suda Srbije Kž.I.531/01 od 09.02.2002. godine jedini stvarno nadležni sud za postupanje u ovom krivičnom postupku u momentu preuzimanja procesnih radnji bio je Vojni sud u Beogradu - što sve procesne radnje koje su preduzete od strane Okružnog suda u Beogradu (kao stvarno nenadleznog) lišava svake pravne snage i dokaznog kapaciteta u postupku.

Ovakvo - pravovremeno rešavanje pitanja identifikacije "zdravog dokaznog materijala" predstavljalo bi dobru polaznu osnovu za dalji rad na pravilnom i potpunom utvrđenju činjeničnog stanja u ovoj krivično-pravnoj stvari, jer bi ne samo opredelilo količinu i sadržinu predloga za izvodjenje dokaza, već bi unapred uklonilo uzrok buducih procesnih sukoba i polemika do kojih ce po ovom pitanju sasvim izvesno dolaziti u daljem toku postupka, ne samo u slučajevima predočavanja delova sadržine određenih pismenih izjava i zapisnika čiji procesni kvalitet nije na samom početku nesumnjivo razjašnjen, već i u slučajevima postavljanja pitanja koja će u sebi sadržati određene okolnosti iz ovih pismena - što će samo stvoriti dodatnu konfuziju u već dovoljno konfuzan predmet i udaljiti nas od razjasnjenja ove krivicno-pravne stvari.

Jugoslav Petrušić

